

Asia: 1/41/2016

Lausuntopyyntö yleisen tietosuoja-asetuksen täytäntöönpanotyöryhmän (TATTI) mietinnöstä ja työryhmän ehdotuksesta hallituksen esitykseksi uudeksi tietosuojalaiksi

1 luku. Yleiset säännökset

Yleiset kommentit

Ei kommentteja.

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Väestörekisterikeskus kiittää mahdollisuudesta lausua yleisen tietosuoja-asetuksen täytäntöönpanotyöryhmän (TATTI) mietinnöstä.

2 luku. Käsittelyn oikeusperuste eräissä tapauksissa

Yleiset kommentit käsittelyn lainmukaisuutta koskevasta 3 §:stä.

Väestörekisterikeskus pitää 3 §:n 1 momentin 2 kohdan oikeusperustetta varsin laajana. Pykäläehdotuksen yksityiskohtaisissa perusteluissa on tarkennettu, että lainkohtaa voitaisiin soveltaa esimerkiksi viranomaisen suunnittelu- ja selvitystehtäviä varten, tieteelliseen tutkimukseen tai yleisen edun mukaiseen arkistointitarkoitukseen. Näillä perusteilla voi Väestörekisterikeskuksen käsityksen mukaan kuitenkin olla paljon toimijoita, jotka teoriassa voisivat katsoa käsittelevänsä tietoa yleistä etua koskevassa tehtävässä.

Ottaen huomioon tietosuoja-asetuksen rekisterinpitäjälle asettaman korostetun huolellisuusveloitteen, on rekisterinpitäjällä itsellään viime kädessä vastuu siitä, että se on tulkinnut käsittelyn oikeusperustetta oikein. Kyseinen pykälä tai sen perustelut eivät anna juurikaan suuntaviivoja siitä, minkälaisessa tilanteessa edellytykset täyttyvät. Väestörekisterikeskuksen näkökulmasta tämä johtaa joko siihen, että sen on kyseenalaistamatta luotettava asiakkaansa arvioon tämän käsittelyn oikeusperustasta tai siihen, että sen on itse tehtävä jonkinlainen arvio käsittelyn asiallisuudesta lupamenettelyn yhteydessä.

Väestörekisterikeskus katsoo myös, että lainkohdan perusteluista olisi hyvä käydä ilmi, onko kyse tyhjentävästä 6 artiklan 1 kohdan e alakohdan kansallisesta implementoinnista, vai voidaanko eri sektoreilla säätää tarkemmin käsittelyn perustasta, joka pohjautuu yleiseen etuun tai julkisen vallan käyttämiseen.

Koska rekisteröidyn oikeuden laajuus riippuu käsittelyn oikeusperusteesta, olisi tärkeää edellä sanotun lisäksi täsmentää sitä, milloin käsittelyperusteessa on kyse julkisen vallan käyttämisestä kansallisen tietosuojalain nojalla ja toisaalta milloin käsittelyn on katsottava olevan lakiperusteista. Tämä saattaa Väestörekisterikeskuksen näkökulmasta aktualisoitua tilanteissa, joissa virastolle on kansallisessa lainsäädännössä annettu valtuutus hoitaa tiettyä tehtävää, mutta tehtävän suorittamista ei ole säädetty pakolliseksi. Täsmennykset voidaan jättää myös erityislainsäädännössä tehtäväksi.

Yleiset kommentit erityisiä henkilötietoryhmiä koskevasta 5 §:stä ja rikostuomioita ja rikkomuksia koskevasta 6 §:stä.

Ehdotettu 5 ja 6 § sisältävät erityissäännökset tapauksista, joissa on mahdollista käsitellä erityisiä henkilötietoja. Väestörekisterikeskus kiinnittää huomiota siihen, että yleinen tietosuojalaki on yleislaki, joka sisältää ehdotetussa muodossaan kaksi erityisiä henkilötietoryhmiä koskevaa poikkeusta: vakuutuslaitoksille 5 §:ssä ja yleisemmin tieteelliseen tai historialliseen tutkimukseen sekä tilastointiin 32 §:ssä. Väestörekisterikeskus ymmärtää työryhmän tavoitteen säilyttää nykytila mahdollisilta osin ja varmistaa, että henkilötietolain kumoaminen ei jätä sääntelyyn aukkoja. Kun erityisiä henkilötietoryhmiä koskevia poikkeuksia tullaan todennäköisesti tarvitsemaan useammilla sektoreilla, on kuitenkin epäloogista, että vakuutustoimintaa koskeva pykälä on nyt yksinään sijoitettu yleislakiin.

Tässä suhteessa työryhmältä toivottaisiin myös sen vahvistamista, että asetuksen 9 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisista poikkeuksista tai rikostuomioihin ja rikkomuksiin liittyvien tietojen käsittelystä 10 artiklan mukaisesti ei tyhjentävästi säädetä yleislaissa, vaan sektorikohtainen sääntely on mahdollista.

Mikäli 5 §:n ei ole tarkoitus koota useampia poikkeuksia, Väestörekisterikeskus ehdottaa lisäksi, että 5 §:n otsikkoa muutettaisiin vastaamaan sen erityisluonnetta, esimerkiksi ”Erityisiä henkilötietoryhmiä koskeva käsittely vakuutuslaitoksessa”.

Laajasti suomalaisessa yhteiskunnassa käsiteltävät erityiset henkilötiedot

Väestörekisterikeskus tuo lisäksi esiin huolensa siitä, että tietosuojasetuksen 9 artikla asettaa tarkemmat vaatimukset kansallisille poikkeuksille erityisten henkilötietojen käsittelykieltoon. Erityisesti Väestörekisterikeskus toivoo, että TATTI-työryhmän koordinoitavien yhteydessä voitaisiin tarkistaa tietosuojasetuksen vaikutukset sellaisiin tietoryhmiin, joita käsitellään laajalti suomalaisessa yhteiskunnassa ja erityisesti kansallisissa perusrekistereissä, ja tuoda tällaisen tarkastelun lopputulokset yleiseen tietoisuuteen.

Esimerkkinä Väestörekisterikeskus pitää edunvalvontaa koskevia tietoja. Väestörekisterikeskus on omassa toiminnassaan katsonut, että edunvalvontatieto, mukaan lukien tieto toimintakelpoisuuden rajoittamisesta toimintakyvyn heikentymisen perusteella, ei ilmennä tietoa henkilön terveydentilasta tavalla, joka edellyttäisi erityistä perustetta tiedon käsittelylle.

Väestörekisterikeskus pitää kuitenkin mahdollisena, että eri viranomaiset ja toimijat voivat päätyä tulkinnassaan erilaisiin lopputuloksiin. Mikäli tieto katsottaisiin erityiseksi, Väestörekisterikeskus ei pidä itsestään selvänä, että holhoustoimesta annetun lain (442/1999) 67 § täyttää asetuksen 9 artiklan g kohdan edellytykset ja mahdollistaa edunvalvontatiedon välittämisen esimerkiksi väestötietojärjestelmästä.

Edunvalvontatietoa hyödynnetään laajasti suomalaisessa yhteiskunnassa ja esimerkiksi väestötietojärjestelmästä luovutetaan tietoa edunvalvonnasta monille toimijoille.

Väestörekisterikeskus pitäisi suotavana, että edunvalvontatiedon, ja mahdollisesti muiden suomalaiselle yhteiskunnalle keskeisten tietoryhmien asemaa tulkittaisiin keskitetysti.

Tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamiseen lapselle sovellettavan ikärajan tulisi olla:

-

Ikärajaa koskevat perustelut

Väestörekisterikeskuksella ei ole erityistä mielipidettä tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamisen ikärajaan. Väestörekisterikeskus toteaa kuitenkin, että kansalaisvarmenne, joka sisältää tunnistautumisen asiointipalveluihin ja sähköisen allekirjoituksen, voidaan myöntää jo 12-vuotiaalle.

3 luku. Valvontaviranomainen

Yleiset kommentit suullista käsittelyä seuraamuslautakunnassa koskevasta 16 §:stä

Ei kommenttia.

Muut yleiset kommentit valvontaviranomaista koskevasta 3 luvusta.

Väestörekisterikeskus tuo esiin, että valvontaviranomaisen todettua rekisterinpitäjän toimineen asetuksen tai yleisen tietosuojalain vastaisesti, on mahdollista, että rikkomuksella olisi vaikutusta myös rekisterinpitäjän asemaan Väestörekisterikeskuksen ja muiden perusrekistereistä tietoja välittävien viranomaisten asiakkaana. Tällaisessa tilanteessa on todennäköistä, että rekisterinpitäjä toimii lainvastaisesti myös käsitellessään kansallisista perusrekistereistä saamiaan tietoja.

Suomalainen järjestelmä, jossa kattavat perusrekisterit palvelevat viranomaisia sekä yksityisiä yhteisöjä, ja rekisterinpitäjä voi olla usean tällaisen viranomaistoimijan asiakkaana ja valvonnassa, on hyvin erityinen eurooppalaisessa viitekehyksessä. Mikäli yhteistyö näiden viranomaisten välillä ei ole mahdollista tai tehokasta, rekisterinpitäjä voi toisaalta olla valvontaviranomaisen asettamien

vakavien seuraamusten kohteena ja saada toisen viranomaisen luvan perusteella tietoja esimerkiksi väestötietojärjestelmästä.

lhanteellisessa tilanteessa valvontaviranomainen ja sellaiset viranomaiset, jotka myöntävät henkilötietoja koskevia tietolupia tai valvovat sellaista luvanvaraista toimintaa, johon liittyy vaatimus henkilötietojen asiallisesta käsittelystä, voisivat vaihtaa tietoa meneillään olevista selvityksistä ja asetetuista seuraamuksista. Tämä ei välttämättä tarkoita yksityiskohtaista tietoa tai rekisterinpitäjän liikesalaisuuksien jakamista. Viranomaisille voisi olla riittävää saada tieto siitä, että toimenpiteisiin on ryhdytty ja siitä, minkä luonteinen seuraamus on asetettu. Viranomainen voisi tällöin oman lainsäädäntönsä ja valvontavaltuuksiensa nojalla pyytää asiakkaalta selvitystä asiasta.

Väestörekisterikeskus katsoo erityisen hyödylliseksi, jos valvontaviranomainen voisi antaa toiselle viranomaiselle tietoja tutkimuksen etenemisestä ja lopputuloksesta, kun tämä viranomainen on asetuksen 57 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti antanut tietoja tutkimuksen käynnistämiseksi.

Väestörekisterikeskus ei pidä tietosuoja-asetuksen näkökulmasta mahdottomana, että valvontaviranomaisen kansallisiin valtuuksiin voisi kuulua tietojenvaihtoa ja yhteistyötä muiden tietojenkäsittelyä valvovien viranomaisten kanssa.

4 luku. Oikeusturva ja seuraamukset

Yleiset kommentit käsittelyn viivästymistä koskevasta 23 §:stä.

Ei kommenttia.

Tulisiko yleisen tietosuoja-asetuksen 83 artiklan mukaisia hallinnollisia sakkoja voida kohdistaa myös viranomaisiin ja julkishallinnon elimiin?

ei

Perustelut

Väestörekisterikeskus on havainnut käytännön tietopalvelutoiminnassa, että myös julkissektorilla on eritasoista tietosuojaosaamista, ja tiedot ja toimintatavat voivat toisinaan olla puutteellisia. Väestörekisterikeskus kuitenkin katsoo, että saadessaan tiedon toiminnassaan olevista puutteista, julkissektorin toimijat ovat hyvin motivoituneita suorittamaan korjaavia toimenpiteitä. Koska velvollisuus käsitellä toiminnassaan henkilötietoja perustuu lainsäädäntöön, ei viranomaisella ole mahdollisuutta valita rekisterinpitäjyyttä. Tämän vuoksi julkisen hallinnon toimijoille on enemmän kuin sanktiouhka, varattava riittävät resurssit sen varmistamiseksi, että henkilötietoja käsitellään kaikessa toiminnassa asianmukaisesti. Edelleen ottaen huomioon se, että toiminnassa on korostunut tarve noudattaa lainsäädäntöä, ei Väestörekisterikeskus pidä todennäköisenä, että julkissektorilla olisi tarvetta hallinnollisen sakon kaltaiselle seuraamukselle. Väestörekisterikeskus katsoo, että pelkkä valvontaviranomaisen huomautus otettaisiin julkissektorilla hyvin vakavasti ja johtaisi

välittömään toimintaan. Ensisijaista julkissektorin tietosuojan edistämisessä onkin tiedon ja osaamisen lisääminen.

Väestörekisterikeskus yhtyy muistiossa esitettyyn näkemykseen, jonka mukaan hallinnolliset sanktiot julkissektorin taloudessa johtavat eräänlaiseen varojen kierrättämiseen. Kun toimijoiden on joka tapauksessa suoriuduttava virkatehtävistä, sanktioista aiheutuvat kulut on katettava lisämäärärahalta.

Lisäksi, vaikka suurimmat sakot edellyttävät törkeää lainvastaista toimintaa, sakkojen teoreettinen katto voi jo itsessään vaikuttaa kielteisesti julkissektorin talouteen. Suuri osa julkissektorilla tapahtuvasta tietojen käsittelystä suoritetaan ainakin osin alihankintana, ja nimenomaan julkisena hankintana. Viranomainen vastaa tällöin myös käsittelijän toiminnasta ja sopimuksissa onkin varauduttava myös siihen mahdollisuuteen, että käsittelijän toiminta johtaa hallinnolliseen sanktioon. Vaikka tällainen sanktio ja sen maksimimäärä ovat teoreettisia, on todennäköistä, että sanktion määrä nostaa hankinnan hintaa. Tämä puolestaan aiheuttaa kuluja valtiontaloudelle.

Mikäli vastaus hallinnollisten sakkojen kohdistamista viranomaisiin koskevaan kysymykseen on ei, pyydetään esittämään näkemys vaihtoehtoisesta seuraamusjärjestelmästä.

Yllä kuvatusti Väestörekisterikeskus katsoo, että pelkkä huomautus valvontaviranomaiselta on julkissektorilla riittävä seuraamus. Hallinnollisista seuraamuksista viranomaiselle voitaneen myös säätää jälkikäteen, mikäli valittu ratkaisu osoittautuu epäonnistuneeksi.

Toissijaisesti Väestörekisterikeskus esittää, että tietosuojalainsäädäntöä rikkoneelle viranomaiselle voitaisiin asettaa jonkinlainen korostettu raportointivelvollisuus suhteessa joko valvontaviranomaiseen tai ohjaavaan ministeriöön. Esimerkiksi kyse voisi olla kahden vuoden seurannasta, jonka aikana viranomaisen on toimitettava tietosuoja koskevaa dokumentaatiota valvovalle elimelle sen osoittamiseksi, että toimintatapoja korjataan. Tällainen järjestely edellyttäisi luonnollisesti resursseja valvovassa elimessä ja aiheuttaisi myös seurannan kohteena olevassa viranomaisessa kustannuksia lisääntyneen hallinnollisen taakan myötä.

Muut yleiset kommentit oikeusturvaa ja seuraamuksia koskevasta 4 luvusta.

Ei kommentteja.

5 luku. Tietojenkäsittelyn erityistilanteet

Yleiset kommentit henkilötietojen käsittelyä journalistisia, akateemisen, taiteellisen tai kirjallisen ilmaisun tarkoituksia varten koskevasta 27 §:stä.

Ei kommentteja.

Yleiset kommentit tieteellisiä ja historiallisia tutkimustarkoituksia sekä tilastollisia tarkoituksia varten tapahtuvaa käsittelyä koskevista poikkeuksista ja suojaustoimista

Väestörekisterikeskus pitää hyvänä sitä, että 31 §:n 2 momentin 2 kohdassa on poikettu henkilötietolain 15 §:n sanamuodosta ja korvattu viittaus rekisterinpitäjän toimialaan asiallisella yhteydellä rekisterinpitäjän toimintaan.

Ehdotetun 31 §:n mukaan rekisteröidyn oikeuksista voidaan poiketa, kun se on tarpeen. Yksityiskohtaisissa perusteluissa on tarkennettu, että poikkeaminen on täten mahdollista, ainoastaan kun oikeuden todennäköisesti estäisivät näiden erityisten tarkoitusten saavuttamisen tai vaikeuttavat sitä suuresti. Väestörekisterikeskus katsoo, että tämä tulkinta on jossain määrin liian rajoittava.

Esimerkiksi Väestörekisterikeskus edellyttää tällä hetkellä, että tutkimuksessa, johon se luovuttaa adoptiotietoja, ei luovuteta näitä tietoja edelleen edes rekisteröidylle itselleen. Adoptiota koskeva tieto voidaan väestötietojärjestelmästä luovuttaa henkilölle itelleen vasta, kun tämä on täyttänyt 15 vuotta. Vaikka henkilö olisi täysi-ikäinen, on hän voi itse valita tarkastaako tiedot adoptiosta ja biologisista vanhemmistaan. Väestörekisterikeskuksen toiminnassa pyritäänkin varmistamaan, että tieto näytetään vain henkilölle, jolla on tosiasiallinen tarkoitus tarkastella nimenomaan adoptiota koskevia tietojaan.

Väestörekisterikeskus katsoo tarpeelliseksi, että sen asiakas voisi jatkossakin poiketa rekisteröidyn tarkastusoikeudesta tällaisissa tapauksissa. Tällöin poikkeaminen ei kuitenkaan ole edellytys tutkimuksen tarkoitusten saavuttamiselle, vaan sen tarkoituksena on suojella rekisteröityä itseään. Väestörekisterikeskus katsoo, että 31 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa, tulisi tarpeellisuuden määritelmään lisätä, että oikeuksien toteuttaminen voi vaarantaa rekisteröidyn tai tämän läheisten edut ja oikeudet. Vaihtoehtoisesti tarpeellisuuden määritelmää voitaisiin lieventää muulla tavoin.

Väestörekisterikeskus pitää osin harhaanjohtavana 31 §:n 1 momentin 3 kohdan sanamuotoa, jonka mukaan tietojen ei tule paljastua ”ulkopuolisille”. Vaikka muotoilu on sinänsä pätevä, voisi yksityiskohtaisissa perusteluissa selventää, että ulkopuolinen voi joissakin tapauksissa tarkoittaa myös henkilöä itseään tai tämän läheisiä. Näin on yllä mainitussa adoptiotiedon tapauksessa. Näin on myös silloin, kuin muita arkaluonteisia tietoja käsitellään tavalla, joka saattaa vaarantaa henkilöiden yksityiselämän suojaa näiden lähipiirissä.

Muut yleiset kommentit tietojenkäsittelyn erityistilanteita koskevasta 5 luvusta.

Väestörekisterikeskus kiinnittää huomiota siihen, että henkilötunnuksen käsittelyä koskeva 29 § ei kaikilta osin vastaa henkilötietolain 13 §:ä, vaikka pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa on todettu pyrkimys säilyttää nykyinen sääntely.

Nykyisen henkilötietolain mukaan henkilötunnusta saa ilman erityisedellytyksiä käsitellä rekisteröidyn yksiselitteisesti antamalla suostumuksella tai, jos käsittelystä säädetään laissa. Ehdotuksen mukaan, henkilötunnusta saisi käsitellä edelleen ilman erityisedellytyksiä yksiselitteisen suostumuksen nojalla. Käsittely olisi sallittua myös asetuksen 6 artiklan c alakohdan nojalla, mutta lisäedellytyksenä tällöin on, että tehtävästä on säädetty laissa.

Väestörekisterikeskuksen tulkinnan mukaan uusi muotoilu rajoittaa soveltamisalaa nykyisestä. Lisäedellytys lakisääteisestä tehtävästä ei ole merkityksellinen, ellei se tosiasiassa rajoita käsittelyn mahdollisuutta siitä, mikä 6 artiklan c alakohdasta johtuu. Toisaalta yksityiskohtaisissa perusteluissa ei ole esitetty, minkä takia tällainen rajoitus on tarpeellinen. Väestörekisterikeskus ei omassa toiminnassaan ole havainnut, että nykyisen henkilötietolain 13 §:n laajempi soveltamisala olisi johtanut väärinkäyttöihin tai ongelmiin.

Väestörekisterikeskus pitää mahdollisena, että muutos aiheuttaa hämmennystä, kun tahot, jotka henkilötietolain nojalla ovat voineet käsitellä henkilötunnusta lakisääteisesti, arvioivat uudelleen käsittelyperustettaan.

Laki rikoslain 38 luvun 9 §:n ja 10 §:n 3 momentin muuttamisesta

Yleiset kommentit tietosuojarikosta koskevasta 9 §:stä.

Ehdotetussa tietosuojarikosta koskevassa pykälälouonnoksessa on kriminalisoitu teko, jolla hankitaan oikeudettomasti henkilötietoja niiden käyttötarkoitukseen yhteensopimattomalla tavalla. Perusteluissa esimerkkinä tällaisesta teosta on mainittu silkasta uteliaisuudesta tapahtuva oikeudeton henkilötietojen hankkiminen, eli ns. urkintatapaukset. Väestörekisterikeskus haluaa kiinnittää huomiota ehdotetun 9 §:n sanamuotoon siltä osin kuin on kyse tunnusmerkistössä edellytetystä teosta. Hankkiminen terminä viittaa siihen, että joku saa itselleen jotain, mutta perusteluiden mukaan pelkkä katsominen täyttää tunnusmerkistön. "Käsittely" olisi terminä laajempi, mutta toisaalta perusteluissa on nimenomaisesti viitattu siihen, että laajaa kriminalisointia halutaan välttää sanktiomahdollisuuden vuoksi.

Muut mahdolliset kommentit

Muita huomioita työryhmän mietinnöstä ja ehdotuksesta hallituksen esitykseksi

Yleisen tietosuoja-asetuksen ollessa paikoin monitulkintainen, Väestörekisterikeskus haluaa painottaa valvontaviranomaisen riittävien resurssien tärkeyttä. Valvontaviranomaisella tulee olla riittävät resurssit rekisterinpitäjien ja käsittelijöiden neuvomiseen, ohjaamiseen ja valvontaan, jotta tulkintakäytäntö olisi mahdollisimman yhtenäinen ja asetuksen soveltajilla olisi mahdollista saada asiantuntevaa tukea.

Käsittelyperusteesta silloin kun on kyse viranomaisen ja asiakkaan välisestä suhteesta:

Yleisen tietosuojasetuksen 6 artikla 1 f-kohdan mukaisesti viranomaisen käsittelyn oikeusperusta ei voi olla oikeutettu etu. Väestörekisterikeskus toteaa yleisenä huomiona, että silloin kun viranomaisen käsittelee asiakassuhteesta johtuen henkilötietoja, lienee tästä käsittelystä säädettävä erikseen erityislaeissa. Esimerkkinä tällaisesta käsittelystä voi olla asiakasrekisteri, johon viranomaisen tallentaa asiakasorganisaation yhteyshenkilön tietoja esim. lupakäsittelyä varten.

Ehdotetun tietosuojalain 37 §: siirtymäsäännökset:

37 § 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että tietosuojalautakunnan lupien voimassaolo päättyisi lain tullessa voimaan. Lisäksi samalla raukeaisivat tietosuojalautakunnassa mahdollisesti vireillä olevat asiat sekä asiat, jotka koskevat muutoksenhakua tietosuojalautakunnan päätöksiin. Väestörekisterikeskus toivoo tarkennusta siihen, miten puheena olevan sääntelyn nojalla varmistetaan henkilön oikeuksien toteutuminen, tarvittavien lupien voimassaolo sekä ennen tietosuojalakia vireillä olleiden asioiden saattaminen päätökseen.

Mahdollinen poikkeus oikeudesta tietojen rajoittamiseen:

Väestörekisterikeskus huomauttaa lisäksi, että joissain tapauksissa voisi olla asiallista säätää poikkeuksista rekisteröidyn oikeuksiin keskitetysti yleislaissa. Väestörekisterikeskus on erityisesti huolissaan asetuksen 18 artiklan vaikutuksista väestötietojärjestelmän kaltaisiin perusrekistereihin. Rajoittamisen vaikutukset voivat olla laajakantoisia ja kansalaisen näkökulmasta arvaamattomia. Lisäksi perusrekisterien juridinen viitekehys ja toisaalta tekniset rajapinnat on rakennettu sille olettamalle, että tieto on aina saatavilla. Henkilön ilmoituksesta tehtävä rajoittaminen sopii huonosti tähän järjestelmään.

Väestörekisterikeskuksen tulkinnan mukaan ainoa mahdollisuus poiketa kattavammin rekisteröidyn oikeudesta rajoittaa tiedon käsittelyä on asetuksen 23 artiklan nojalla. Tämä edellyttää lainsäädäntötoimenpiteitä. Väestörekisterikeskus katsoo aiheelliseksi arvioida, voisiko rajoitusoikeuden soveltamista suomalaisen yhteiskunnan keskeisiin perusrekistereihin, mukaan lukien väestötietojärjestelmään, rajoittaa keskitetysti yleislaissa. Poikkeuksista voitaisiin säätää kutakin perusrekisteriä koskevassa lainsäädännössä, mutta tämä tarkoittaisi päällekkäistä työtä eri ministeriöissä ja mahdollisesti ristiriitaisia lopputuloksia. Yleisen tietosuojalain keskeinen rooli henkilötietojen käsittelystä edesauttaisi myös kansalaisen oikeuksien ja niiden rajoitusten läpinäkyvyyttä.

Väestörekisterikeskus antaa mielellään lisätietoja tulkinnastaan ja rajoitusoikeuden vaikutuksista väestötietojärjestelmään.

Julkisuuslain uudistaminen:

Väestökisterikeskus pitää julkisuuslain uudistamista tarpeellisena ja mietinnössä esitetyt linjaukset ja muutosehdotukset sääntelyyn tukisivat sähköisen asioinnin edistämistä.

Krohns Lea
Väestökisterikeskus

Kallio Noora
Väestökisterikeskus - Hallinto ja yhteiset palvelut